

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az Alliance One International, Inc., korábban Dimon, Inc. (a továbbiakban: fellebbező) azt kéri, hogy a Bíróság i. helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-41/05. sz. ügyben 2011. október 12-én hozott ítéletét, amennyiben az megállapítja az Alliance One International, Inc. (a továbbiakban: AOI), korábban Dimon, Inc. (a továbbiakban: Dimon) egyetemleges felelősségét az Agroexpansión által elkövetett jogsértésért; ii. semmisítse meg a COMP/C.38.238/B.2 nyersdohány — Spanyolország ügyben 2004. október 20-án hozott bizottsági határozatot a fellebbezőt érintő részében, és ennél fogva csökkentse a fellebbezőre kiszabott bírság összegét; és iii. a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
2. A fellebbező először is azt állítja, hogy a Bizottság és a Törvényszék tévesen alkalmazta az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését és az 1/2003 rendelet⁽²⁾ 23. cikkének (2) bekezdését annak megállapításakor, hogy az AOI felelős az Agroexpansión által elkövetett jogsértésért. A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogát és az EUMSZ 296. cikket azáltal, hogy az ítéletben (és ezért a tényekhez képest utólagosan) pontosította a bizottsági határozatban alkalmazott bizonyítási szintre vonatkozó érvelést. Következésképpen a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta jogot a felelősség megállapítására alkalmazott módszer meghatározása során, különösen azáltal, hogy kettős alapot alkalmazó módszer választott, amely alkalmas volt arra, hogy a vállalkozások között a keresettel érintett ügyeik súlya alapján tegyen különbséget, azonban egyéb szintet nem állapított meg. Ezenfelül a Törvényszék nem hagyhatta volna figyelmen kívül azt, hogy a Bizottság nem támogatta az elutasítás hiányával kapcsolatos álláspontjaikat a határozatban.
3. Másodsorban a Törvényszék ítélete megfosztja a fellebbezőt az Európai Unió általános jogelveiből eredő jogaitól, valamint az EJE-ben és a jelenleg a Lisszaboni Egyezményben szereplő, és ennél fogva az elsődleges jog teljes erejével bíró Alapjogi Chartában szereplő jogoktól.
4. Harmadsorban, bár a Törvényszék megállapítja, hogy a fellebbező felelősségét nem lehetett volna megállapítani az Agroexpansión által elkövetett jogsértés miatt az 1997. november 18-át megelőző időszak tekintetében, azonban nem vonja le a Bizottság által elkövetett hibából a szükséges következtetéseket, és lehetővé teszi a fellebbező hátrányos megkülönböztetését. A fellebbező egyfelől azt állítja, hogy a bírság kiinduló összege csak 30 %-kal kellett volna emelni, máskülönben a Dimont hátrányos megkülönböztetés éri a határozat többi címzettjéhez képest. Másrészt a fellebbező e tekintetben azt állítja, hogy a Bizottság tévedett, amikor a bírság kiinduló összege emelésének az 1998. évi iránymutatás 1. cikke A. pontjának ötödik bekezdése alapján történő igazolása céljából a Dimon 2003. évi forgalmát vette figyelembe.
5. Végül a fellebbező azt állítja, hogy jogosan számíthatott arra, hogy a bírságról szóló 1998. évi iránymutatás 3. cikke B. pontjának harmadik francia bekezdése alapján a bírság

összegének csökkentésében részesül. E tekintetben a Törvényszék tévedett, mivel i. megállapította, hogy az adott esetben a jogsértés jellegére tekintettel nem alkalmazható enyhítő körülmény; és ii. helyt adott a Bizottság azon érvelésének, miszerint a fellebbező tekintetében már figyelembe vették az enyhítő körülményt.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (EGT vonatkozású szöveg) (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

⁽²⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (EGT vonatkozású szöveg) (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

A Tribunale Amministrativo (Olaszország) által 2012. január 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Cristian Rainone és társai kontra Ministero dell'Interno és társai

(C-8/12. sz. ügy)

(2012/C 73/37)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Az alapeljárás felei

Felperesek: Cristian Rainone, Orentino Viviani, Miriam Befani

Alperesek: Ministero dell'Interno, Questura di Prato e Questura di Firenze

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 43. és 49. cikkét, hogy azokkal főszabály szerint ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amilyen egyrészt a TULPS 88. cikke szerinti olasz szabályozás, amelynek értelmében „fogadások kezelésére vonatkozó engedély csak azok számára adható, akik koncesszióval, miniszteri engedéllyel vagy más, a jogszabályok alapján fogadások szervezésére és működtetésére jogosult szerv engedélyével rendelkeznek, valamint akikre a koncessziós jogosult vagy az engedély tulajdonosa a koncesszió vagy engedély alapján azt átruházta”, másrészt a 2010. évi 73. sz. törvénnyel törvénnyé alakított 2010. március 25-i 40. sz. törvényrendelet 2. cikkének (2b) bekezdése szerinti olasz szabályozás, amelynek értelmében „a közbiztonsággal kapcsolatos jogszabályok egységes szövegről szóló, 1931. június 18-i 773. sz. többször módosított királyi rendelet 88. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az abban foglalt engedély — amennyiben azt olyan kereskedelmi tevékenységre vonatkozóan adják, amelynek keretében pénznyereménnyel járó nyilvános fogadások gyűjtésére és lebonyolítására kerül sor — csak akkor tekinthető hatályosnak, ha arra azt követően kerül sor, hogy a Ministero dell'economia e delle finanze — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato megadta az e tevékenységet folytatók részére az e fogadások gyűjtésére és lebonyolítására vonatkozó megfelelő koncessziót?”

2. Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés fent hivatkozott 43. és 49. cikkét, hogy azokkal főszabály szerint ellentétes az a nemzeti szabályozás, mint amilyen a 2006. évi 248. sz. törvénnyel törvénnyé alakított 2006. július 4-i 223. sz. törvényerejű rendelet 38. cikkének (2) bekezdésében foglalt szabályozás, amelynek értelmében „a 2004. december 30-i 311. sz. törvény 1. cikkének (287) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

»(287) A Ministero dell'economia e delle finanze — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato határozataiban a következő kritériumok alapján kerülnek meghatározásra a lóversenyektől eltérő eseményekkel kapcsolatos fogadások terjesztésének új szabályai:

(...)

- 1) meg kell határozni a fix befutási esélyes, a lóversenyektől eltérő eseményekkel kapcsolatos fogadások gyűjtése tekintetében koncesszióra jogosultak védelmének, a 2006. március 1-jei 111. sz. gazdasági és pénzügyminiszteri rendeletben említett rendelkezésekkel szabályozott módjait.»

A hivatkozott 38. cikk (2) bekezdésének a fent említett közösségi elvekkel való összeegyeztethetőségére vonatkozó kérdés tárgyát a fenti rendelkezésnek kizárólag azon részei képezik, amelyek: a) a módosított szabályozást megelőzően megadott koncessziók általános védelmét rögzítik; b) kötelezettségként rögzítik, hogy az új értékesítő helyeknek meghatározott távolságot kell tartaniuk a már meglévőktől, amely ténylegesen azzal a következménnyel járhat, hogy biztosítja a már meglévő kereskedelmi pozíciók fenntartását. A kérdés tárgya továbbá az Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato által a hivatkozott 38. cikk (2) bekezdésben foglaltakról adott általános értelmezés, amely a koncessziós megállapodásokba (23. cikk (3) bekezdése) bevezeti a korábban határokon átnyúló hasonló tevékenységek közvetlen és közvetett gyakorlásának esetére előírt jogvesztő kikötést.

3. Igenlő válasz esetén, azaz annak megállapítása esetén, hogy a fenti pontokban hivatkozott nemzeti szabályok összeegyeztethetők a közösségi szabályozással, az EK-Szerződés 49. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságának általános közérdekből történő korlátozása esetén előzetesen meg kell vizsgálni, hogy ez az általános közérdeket nem vették-e már kellő mértékben figyelembe a szabályok, az ellenőrzések és azon vizsgálatok alapján, amelyeknek a szolgáltató a letelepedése helye szerinti államban alánya?
4. Igenlő válasz esetén, az előző pontban meghatározottaknak megfelelően figyelembe kell-e vennie a kérdést előterjesztő bíróságnak az ilyen korlátozás arányosságának vizsgálata során, hogy a szolgáltatást nyújtó letelepedési helye szerinti állam vonatkozó előírásai a szolgáltatásnyújtás helye szerinti állam által végzett ellenőrzés mértékével megegyeznek vagy egyenesen felülmúlják azt?

A Tribunal de commerce de Verviers (Belgium) által 2012. január 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Corman-Collins SA kontra La Maison du Whisky SA

(C-9/12. sz. ügy)

(2012/C 73/38)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de commerce de Verviers

Az alapeljárás felei

Felperes: Corman-Collins SA

Alperes: La Maison du Whisky SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 44/2001 rendelet ⁽¹⁾ 5. cikke 1. pontjának a) vagy b) alpontjával esetlegesen együtt értelmezett 2. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan joghatósági szabály, mint amelyet az 1961. július 27-i belga törvény 4. cikke tartalmaz, amely a belga bíróságok joghatóságát írja elő, amennyiben a szerződés jogosultja a belga állam területén telepedett le, és amennyiben az értékesítési jog átruházására irányuló szerződés joghatásai egészben vagy részben ugyanezen a területen jelentkeznek, függetlenül a szerződés kötelezettjének letelepedési helyétől, ha ez utóbbi az alperes?
2. Úgy kell-e értelmezni a 44/2001 rendelet 5. cikke 1. pontjának a) alpontját, hogy azt alkalmazni kell azokra az ingó dolgok értékesítési jogának átruházására irányuló szerződésekre, amelyek alapján az egyik fél a másik féltől termékeket vásárol egy másik tagállam területén történő viszonteladás céljából?
3. Az e kérdésre adott nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni a 44/2001 rendelet 5. cikke 1. pontjának b) alpontját, hogy az olyan értékesítési jog átruházására irányuló szerződéssel kapcsolatos, mint amilyen a jelen ügyben a felek között fennáll?
4. Az előző két kérdésre adott nemleges válasz esetén az értékesítési jog átruházására irányuló szerződés megsértése kapcsán az eladó-átruházót vagy a vevő-jogosultat terheli a jogvita tárgyát képező kötelezettség?

⁽¹⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o., HL 2011. L 124., 47. o.).